

Arrest

nr. 256 875 van 21 juni 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de gemeente KAPELLEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 27 januari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor verzoeker.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 oktober 2020 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie op grond van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) als vader van de minderjarige burgers van de Unie G.A. en G.A. van Nederlandse nationaliteit (bijlage 19ter).

Op 27 januari 2021 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten”

~~"In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid / 51, § 2, tweede lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, gelegen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 27/10/2020 werd ingediend door:~~

Naam G. Voorna(a)m(en): F. Nationaliteit: Kosovo Geboortedatum: [...]1974

Geboorteplaats: S.J. Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd:

☐ De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomende termijn van een maand, namelijk tot..... (dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken.

☐ De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie:.....

X De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie;

De ontbrekende documenten zijn:

Bewijs de burger van de EU ten laste te hebben en het hoedrecht te hebben, inkomsten hebben die voldoende zijn om in zijn behoefte en in die van de burgers van de EU te voorzien en niet ten laste te zijn van het sociale bijstandstelsel en bewijs van ziekteverzekering geldig voor lang verblijf in België

☐ Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend;

☐ De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie :.....

☐ Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid :

☐ Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd:.....

~~Aan de betrokkene het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen.....dagen"~~

2. Onderzoek van het beroep

In het enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 51, § 1 eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit)

In het eerste onderdeel van het middel wijst verzoeker erop dat in casu de termijn van drie maanden waarbinnen hij de gevraagde documenten aan de gemeente moest overmaken begon te lopen te rekenen vanaf de dag na de aanvraag, of na de afgifte van de bijlage 19ter, dus vanaf 28 oktober 2020. Verzoeker steunt zich daarvoor enerzijds op het adagium "dies a quo non computatur" en anderzijds op artikel 52 van het Gerechtelijk Wetboek. Bijgevolg stelt verzoeker dat hij over de mogelijkheid beschikte om stukken neer te leggen tot uiterlijk 27 januari 2021 en niet tot en met 26 januari 2021, waarvan de bestreden beslissing uitgaat. Verzoeker stelt dat nu de gemachtigde van de gemeente reeds op 27 januari 2021 de aanvraag van verzoeker heeft geweigerd, met verwijzing naar artikel 51, § 1 van het Vreemdelingenbesluit, die bepaling is geschonden.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing verwijst naar twee rechtsgronden, zijnde artikel 51, § 1, eerste lid en artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit. Daarbij heeft de gemachtigde van de burgemeester artikel 51, § 1, eerste lid onderstreept.

Artikel 51, § 1, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20 (eigen onderlijnen).”

Artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“§ 1

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

[...]

§ 2

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult (eigen onderlijnen).

“§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.(eigen onderlijnen).”

Uit de aanhef van beide artikelen blijkt dat in casu niet artikel 51, § 1, eerste lid, maar wel artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit de wettelijke grondslag is aangezien verzoeker niet zelf een burger van de Unie is, doch wel een familielid van Unieburgers, zijnde van zijn Nederlandse minderjarige kinderen in functie van wie hij de aanvraag heeft ingediend. In casu, en mede omdat de gemachtigde van de burgemeester uitdrukkelijk artikel 51, § 1, eerste lid heeft onderlijnd, gaat de Raad ervan uit dat verzoeker een materiële vergissing heeft begaan. De verwijzing naar artikel 51, § 1, eerste lid wordt dan ook gelezen als de verwijzing naar artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit.

Inhoudelijk blijkt sowieso dat zowel artikel 51, § 1, eerste lid, als artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit verwijzen naar een termijn van “drie maanden na de (indiening van zijn) aanvraag”.

Kern van het dispuut is de vraag welke de laatste dag was voor verzoeker om de documenten over te maken aan de gemeente waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij artikel 40bis, die op hem van toepassing zijn, vervult.

Er wordt niet betwist dat verzoeker zijn aanvraag heeft ingediend op 27 oktober 2020. Dit blijkt ook uit de bijlage 19ter. Volgens de toepasselijke bepaling moet verzoeker “ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag” de documenten overmaken. Het gemeentebestuur weigert de aanvraag door middel van een bijlage 20 indien het familielid “na afloop van drie maanden” niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt.

Verzoeker verwijst onder meer naar het adagium “dies a quo non computator” (de gebeurtenis welke de termijn doet ingaan, wordt niet in de termijn meegeteld) om aan te tonen dat de dag van de aanvraag zelf niet meetelt en de termijn in casu begon te lopen vanaf 28 oktober 2020. De Raad kan dit standpunt volgen. Niet alleen op basis van dit adagium, maar eveneens op basis van de woordelijke betekenis van de woorden “na de aanvraag” moet aangenomen worden dat deze termijn van drie maanden pas een aanvang neemt op de dag na de datum van de aanvraag, in voorliggende zaak dus vanaf 28 oktober 2020. Verzoeker kon dan ook tot en met 27 januari 2021 de desbetreffende documenten overmaken. Uit het overgemaakt administratief dossier blijkt dat de gemeente Kapellen erkent dat verzoeker op 27 januari 2021, zeer laat 's avonds, onder meer de volgende stukken heeft overgemaakt: bewijzen bestaansmiddelen van de echtgenote en het bewijs van aansluiting bij een ziekteverzekering. Uit de bijlage 19ter blijkt dat de gemeente Kapellen reeds van bij de aanvraag er verkeerdelijk van uitging dat de stukken ten laatste op 26 januari 2021 moesten worden voorgelegd. Dit blijkt eveneens uit de e-

mailconversatie in het administratief dossier tussen de gemeente Kapellen en de raadsman van verzoeker op 27 januari 2021 om 13u waarin de gemeente antwoordt dat “*de termijn [...] tot gisteren [liep]*” en verzoeker reeds werd geschraapt omwille van verlies van verblijfsrecht en de bijlage 20 aangetekend zou verstuurd worden.

Verzoeker kan dan ook in de aangegeven mate gevolgd worden dat artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit is geschonden.

Verweerder heeft geen nota met opmerkingen voorgelegd, enkel een administratief dossier en een lijst van stavingsstukken van 4 maart 2021, waarbij de voorgelegde stukken zijn gevoegd.

Tegen de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten, voert verzoeker blijkens zijn betoog de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel.

Verzoeker wijst op de dubbelzinnige motivering van de bestreden beslissing. In de hoofding wordt vermeld dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven, terwijl onderaan de zinsnede m.b.t. het bevel om het grondgebied te verlaten wordt doorstreept. Ook al sluit verzoeker een vergetelheid van de ambtenaar niet uit, meent hij dat met het oog op de rechtszekerheid het bevel om het grondgebied te verlaten moet worden vernietigd.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat de rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. OPDEBEECK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349).

Er kan niet betwist worden dat door lezing van de bestreden beslissing niet duidelijk is of de gemachtigde van de burgemeester al dan niet een bevel om het grondgebied te verlaten heeft willen opleggen. De motivering getuigt niet van standvastigheid. Ook al is blijkens het administratief dossier mogelijks een vergissing van de gemachtigde niet uitgesloten, dient het bevel om het grondgebied te verlaten omwille van de rechtszekerheid ook vernietigd te worden.

Tot slot merkt de Raad op dat hoe dan ook het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, in voorliggende zaak leidt tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, – los van de reeds gedane vaststelling dat deze beslissing ook omwille van het rechtszekerheidsbeginsel dient te worden vernietigd – niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde van de burgemeester kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten nemen zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of verzoeker de documenten heeft overgemaakt waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld of hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij artikel 40bis van de Vreemdelingenwet die op hem van toepassing zijn, vervult (mutatis mutandis RvV algemene vergadering 19 december 2013, nr. 115 993).

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 27 januari 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. MAES,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES